

Det var blevet foreslået at udfinde gennemsnitsprisen for rejsen til Nyborg Strand (kr. 42,75), og så betale de kredse, der havde rejseudgifter ud over dette beløb, differencen. Det havde også været på tale, om man kunne nøjes med landsmøde hvert 2. år, men herom kunne man ikke blive enige. Der sker for meget på et år.

Også overvejet, om det ikke var forkert, at ungdomskredsen var født medlem af hovedstyrelsen. Ville foreslå, at ungdomskredse dannede et distrikt, og derved fik en repræsentant i hovedstyrelsen, på lige fod med andre. Derved ville også en del sær-paragraf'er i lovene kunne udgå.

METTE BRYLD bemærkede hertil, at det jo var lidt vanskeligt, så længe der kun var den ene ungdomskreds. Men fandt det var rimeligt, når der blev andre.

Der udspandt sig herefter en diskussion om ungdomskredsens muligheder, som separate kredse, og som indslag i de almindelige, bestående kredse. Der var ikke nogen stor optimisme for udsigten til dannelse af flere kredse, selv om der var håb om, at det sidste år påbegyndte teen-age-kursus skulle give anledning til en nydannelse. En af de ting, som kunne ødelægge ungdomskredsene, hævdede man, var økonomien. Det var svært at få det til at løbe rundt.

En ting, man også var opmærksom på, var, om ungdomskredsene ville blive miljøprægede. Skal det kun være universitetsungdom? - Man så gerne repræsentanter fra alle lag. Man var også interesserede i at blive repræsenteret i Dansk Ungdoms Fællesråd.

ELLIS TARDINI gik varmt ind for, at man gik over til det ny distrikt for ungdomskredsene med det samme. Så kan de udadtil repræsentere på en anden måde, og så klare de ting, de ønsker. Hun havde megen tiltro til, at man får fat i nogle gennem teen-agerne og gennem sommerlejrene. - Syntes, det var tiltrængt med samling for de unge, specielt på baggrund af mange af de programmer D.K.s kredse iøvrigt mødte frem med.

JYTTIE CHRISTENSEN kunne være enig i synspunktet, hvis det kunne betyde repræsentation i Dansk Ungdoms Fællesråd. - Så iøvrigt gerne, at lovene blev som de er.

Derefter bevægede man sig på fuldmagternes område. Men da dette punkt var afgjort på tidligere møde, fandt man det omsonst at spille for megen tid på det. Man var blevet enige om at droppe fuldmagterne.

Det, Agnes Kragh, nu ønskede, var at man fik tilladelse til at gå videre i arbejdet. Samtidig understregede hun, at det arbejde, der nu resulterer i lovændringer, skal blive stående i en årrække. Der for vigtigt at være grundige og få det hele med.

Spørgsmålet om tilskud til kredsene til landsmødet blev også drøftet. Hvordan fordele dem?